

poročujte in naročujte ga prav obilo, da se razširi po vseh slovenskih pokrajinah, ter obrodi najboljši sad pri naši mladini. Ali bi ne bila škoda, ako bi »Vrtec« vsled premajhene materialne podpore nehal izhajati? Koliko let bi morala naša nežna mladina zopet čakati, da bi kaj enacega v roke dobila? Zatorej ne pustite ga umreti, temuč pritecite mu z obilno naročbo v pomoč. »Vrtec« velja za celo leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Mi mu želimo od srca najboljši uspeh!

— „Besednik“ bode izhajal tudi prihodnje leto. Donašal bode: Pesni, povesti, novele, humoreske, podučne spise iz zgodovine, naravoslovja, zemljepisja, zdravilstva i. t. d. Posebno se bode oziral na družbo sv. Mohora ter svojim bralcem naznanjal odborove obravnave in sklepe, zato se še posebno priporoča č. č. g. g. poverjenikom te družbe. Izhajal bode 20. vsacega meseca in velja za celo leto 2 gold., za pol 1 gold.

— „Slovenski učitelj“ bode z novim letom nehal izhajati. Vzroki so mnogoteri, poglavitni pa menda ta: obilo naročnikov, a malo plačnikov.

— † 22. decembra p. l. (1877) je umrl v Šmartnem pri Litiji g. France Adamič, jeden izmed najbolj odličnih in večjih učiteljev na Kranjskem. Rojen v Ljubljani l. 1829 je oprav minulo leto obhajal 30 letnico svoje učiteljske delavnosti. Bil je ranjki izgleden učitelj, ki je že tačas, ko še ni bilo zapovedano, podučeval po 6 ur na dan samo iz tega namena, da se otroci kaj nauče. V godbi je bil izurjen, da malokdo tako. Priča tega njegovi napevi, katere je »Učit. Tovariš« priobčeval v svojem času. Bil je izvrsten domoljub, in je to misel širil v svojem krogu. — A prišlo je drugače. — Nastopila je nova šolska doba. Adamič je imel sitnosti v svojem poslavljanji, da tudi malokdo takih. Svojo plačo je silno neredno dobival, od šolskih oblasti mu ni bilo ničesa pričakovati, ker je bil odličen narodnjak. — Kaj tedaj začeti v teh silno žalostnih okoliščinah. Dekan Burger, njegov zavetnik in prijatelj, je bil mertev, pomoči od nikoder? Prišlo je do tega, da bi imel biti premeščen, ker je bil po poprejšni sistemi le začasno postavljen. Ali zvita buča si zna pomagati. L. 1873 prestopi v nasprotni tabor, postal je potem definitivni nadučitelj, in l. 1876 vodja šoli v Šmartni, ki je postala 4razredna. In tu kot vodja je imel še sitnosti z učiteljskim osebjem; nova šola v Šmartnem se je podirala, vse te okoliščine so mu kopale grob, v kateri se je pred časom vlegel. 22. decembra je še v cerkvi orglal, in ko se hoče v šolo podati, ga mrtvoud na možgane udari, in popoldne je že njegova duša stala pred večnim sodnikom, kar nas vse čaka. Pogreb 24 p. m. je bil sijajen, da tudi malokedaj kaj takega, bil je navzoč tudi g. baron A pfaltern predsednik kraj. sl. svetu in drugi odlični gospodje. — Tako zapušča človek za človekom pozorišče tega sveta.

Premembe pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. Stalno umeščena sta g. g.: Janez Kutnar v Žužemberku in Ignacij Vencajs pri sv. Križu. Gsp. France Adamič, je umrl 22. decembra p. l. (glej spredaj!) N. v m. p.

Današnjemu listu je pridjana muzikalna priloga.

To številko pošiljamo lanskim naročnikom in še nekaterim, ki tega žele, na ogled.

Moj dom.

Vesélo

Napev narodni.

V do - lin - ci pri - je - tni je lju - bi moj dom ; Ni - ko - li od nje - ga po -

dal se ne bom. Pod li - po do - ma - čo naj - ra - je se - dim, V do -

ma - čem ve - se - lji do - volj - no ži - vim. Ti dra - la la la la, ti

dra - la la la la. V do - ma - čem ve - se - lji do - volj - no ži - vim.

Le išči si sreče, prijatelj, drugej,
Al' misliš dobiti na ptujem je kdej?
Veliko mars'kteri je hodil po svet',
Na zadnje prot' domu obrnil se spet.

Lej, rož'ce domače naj lepše cveto,
In ptički domači naj lepše pojo.
Prijatli domači so mil'ga serca,
Ljubezen, zvestoba le biva doma.

Doma preživeti si dneve želim,
Umreti se tudi doma ne bojim,
V domači gómili se spava sladko,
Mi bratje, sestrice rabljajo zemljo.

Bečede A. Praprotnik - ove.